

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoE/149/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611203223
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5611203223.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Advocate s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, proti povinnej Andrei Murzovej, s miestnom podnikania Liptovský Mikuláš, Jefremovská 632/10, IČO: 41 739 132, korešpondenčná adresa: M. XXX, G., o vymoženie 2.554,19 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, v štádiu konania o čiastočnom zastavení exekúcie, ktorá exekúcia je vedená na Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Z., E. XX, pod sp.zn. EX 4899/11, na základe odvolania oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 7Er/429/2011-11 zo dňa 10.5.2011, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil exekúciu v časti vymáhania 0,25% denného zmenkového úroku zo sumy 2.634,19 Eur od 9.8.2010 do 30.12.2010, zo sumy 2.584,19 Eur od 31.12.2010 do 28.1.2011 a zo sumy 2.554,19 Eur od 29.1.2011 do zaplatenia.

Vychádzal z toho, že rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom, ukladá povinnej zákonom nedovolené plnenie, resp. plnenie, ktoré je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku (§ 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní). Uvedený zmenkový úrok, hoci aj stranami „dojednaný“ v rámci formulárovej zmluvy, potiera zmysel sankčnosti a kompenzácie, pretože v prípade omeškania s plnením nemá kompenzácia znamenať takmer zdvojnásobenie dlhu, ale má veriteľovi kompenzovať škodu, ktorá mu vznikla neplnením si povinností dlžníka. V súvislosti s úverom vo výške 1.400 Eur sa pritom povinná zaviazala zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru vo výške 1.348 Eur. Podľa okresného súdu tento poplatok dostatočne pokrýva podnikateľské riziko oprávneného, a teda nie je dôvod, aby bola povinná sankcionovaná aj neprímeraným zmenkovým úrokom.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený, ktorý sa domáhal jeho zrušenia. Poukazoval na to, že povinná vystavila v jeho prospech zmenku na určitý čas po videní, ktorej súčasťou bola úroková doložka vo výške úroku 0,25 % denne a namietal aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka v spojení s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. Odvolateľ zdôrazňoval predovšetkým to, že zmenkový vzťah je abstraktným právnym vzťahom. Nadväzne platnosť zmenky nemožno posudzovať podľa náležitostí platnosti právneho vzťahu, ktorý zmenka zabezpečuje. V prípade blankozmenky je preto súd oprávnený posudzovať len to, či bola vypísaná v súlade s dohodou o vyplňovacom práve zmenky (§ 10 zákona č. 191/1950 Sb.). V posudzovanej veci zmenkový úrok 0,25 % denne bol v blankozmenke uvedený už pri jej vystavení dlžníkom - povinnou, a teda nebol ani predmetom vyplňovacieho práva.

Povinná zostala v odvolacom konaní nečinná.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 potvrdil ako vecne správne.

Nie je zrejmé, na základe čoho dospel oprávnený k záveru o aplikácii ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch súdom prvého stupňa. V napadnutom uznesení nielenže sa nenachádza žiadna zmienka o zákone o spotrebiteľských úveroch, ale ani o spotrebiteľskom charaktere vzťahu účastníkov. Predmetná odvolacia námietka bola preto v celom rozsahu nedôvodná.

Zo zmluvy o úvere, ktorú dňa 18.12.2009 uzatvorili oprávnený s povinnou podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, vyplýva, že táto bola uzatvorená medzi podnikateľmi za účelom podnikania. Uvedené však neznamená, že plnenia plynúce z takejto zmluvy a priznané rozhodcovským rozsudkom nemôžu byť podrobené prieskumu exekučného súdu v zmysle § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Práve naopak, označené zákonné ustanovenie neobsahuje žiadne obmedzenie, z ktorého by vyplývalo takéto oprávnenie exekučného súdu len ohľadne (štandardných) občianskoprávných vzťahov, ako naznačuje odvolateľ. Termín „odporuje dobrým mravom“ je pritom pre účely exekučného konania potrebné považovať v podstate za identický s pojmom „odporuje zásadám poctivého obchodného styku“.

Odvolací súd sa následne stotožnil s názorom okresného súdu, ktorý v zmysle § 265 Obchodného zákonníka prijal záver o tom, že 91,25 % ročné zmenkové úroky z omeškania (i v prípade porušenia zmluvných povinností povinnou) odporujú princípom poctivého obchodného styku. Dohodu o vyplnení zmenky v nadväznosti na dojednanie 0,25 % denných zmenkových úrokov, ktoré v ročnom vyjadrení predstavujú 91,25 % úroky, treba vyhodnotiť ako rozpornú s ustanovením § 265 Obchodného zákonníka. Takto vysoko dojednaný zmenkový úrok, aj pri zdôraznení jeho sankčného a kompenzačného charakteru, je popretím princípu poctivého obchodného styku a nie je možné mu poskytnúť právnu ochranu. Je potom správny tiež názor exekučného súdu o tom, že uplatňované a exekučným titulom formálne potvrdené 91,25 % ročné zmenkové úroky (0,25 % denne) sú popri ostatných sankčných a zabezpečovacích inštitútoch dojednaných vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru (ako neoddeliteľnej súčasť zmluvy o úvere) nárokmi, ktoré zásadným spôsobom porušujú rovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy. Vo svojich dôsledkoch ide totiž o „likvidačné“ zmluvné dojednanie.

Odvolací súd rovnako nezdieľa názor odvolateľa o tom, že právnym základom nároku oprávneného je výlučne právny vzťahom zo zmenky a aplikované majú byť len ustanovenia zákona č. 191/1950 Sb. (zákon zmenkový a šekový). Z bodu 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru totiž vyplýva, že dohoda o vyplnení zmenky sa viaže na zabezpečenie peňažného záväzku plynúceho z úverovej zmluvy; takáto dohoda o vyplnení zmenky je tak svojou podstatou dojednaním zo zmluvy. Rozhodcovský súd uvádzané skutočnosti v exekučnom titule nezohľadnil, (aj) preto je čiastočné zastavenie exekúcie napadnutým uznesením pre rozpor so zákonom opodstatnené.

Pokiaľ by aj odvolací súd neprihliadal na vzájomnú súvislosť vzťahu založeného zmluvou o úvere medzi účastníkmi a zmenkovým vzťahom ako vzťahom zabezpečujúcim a akcesorickým, je zrejmé, že samotné dojednanie o úrokovaní zmenkovej sumy sadzbou 0,25 % denne, teda 91,25 % ročne, by odporovalo dobrým mravom/zásadám poctivého obchodného styku. Osobitne, ak podnikateľské riziko je výrazne kryté (ako správne konštatuje aj exekučný súd) takmer 100%-nou odplatom za poskytnutie úveru a porušenie zmluvných povinností je sankcionované i zákonným úrokom 6% ročne. Rovnako z daných hľadísk by bola namieste aplikácia § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní - zastavenie exekúcie v dotknutej časti.

Odvolací súd v aktuálnom štádiu konania rozhodoval o exekúcii „len“ v rozsahu vyplývajúcom z rozhodnutia súdu I. stupňa a naň nadväzujúceho odvolania. O návrhu na zastavenie exekúcie v celom rozsahu (ako i o návrhu na odklad exekúcie), ktoré v priebehu odvolacieho konania podala povinná (z iných dôvodov ako boli aktuálne posudzované odvolacím súdom), rozhodne bezprostredne exekučný súd.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko títo si dotknutý procesný nárok v súvislosti s aktuálnym odvolacím konaním neuplatnili (§ 151 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e j e** prípustné odvolanie.